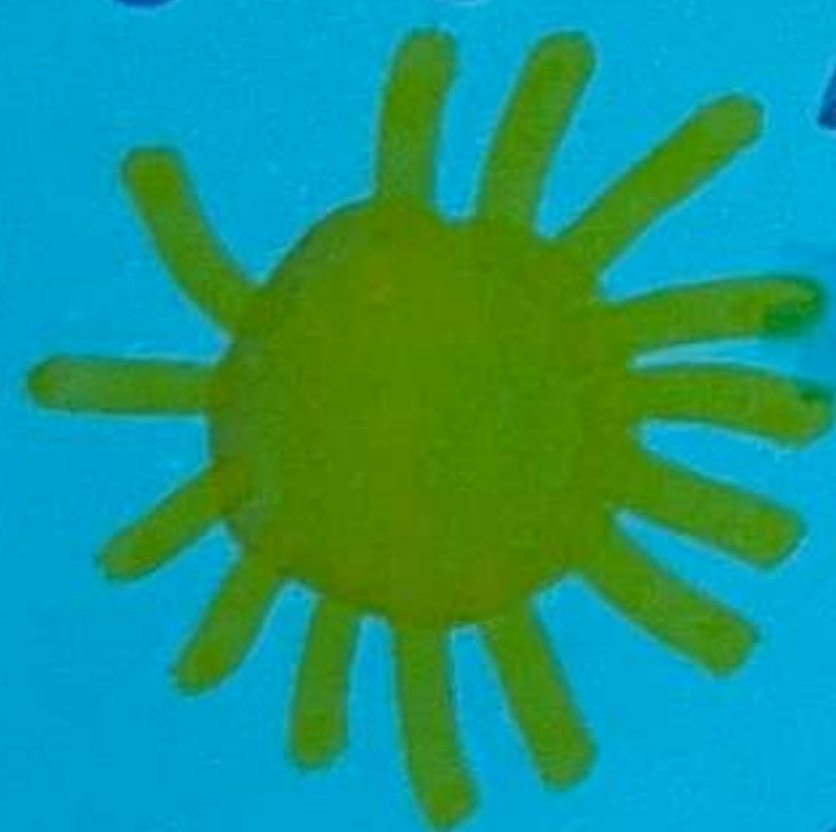

"Μικροί συγγραφείς"
Τμήμα 1ο

"Το υπέροχο σχολείο
του Μπαρμπαύνη και
της Χρυσалиδας"

1ο Νηπιαγωγείο Κερατέας

Μια φορά κι έναν καιρό
ήταν ένα ψάρι και μία πεταλούδα
που πήχαιναν μαζί σχολείο και έκαναν παρέα.

Τα ονόματα τους ήταν Μπαρμπούνης
 και Χρυσалиδα και ήταν πολύ καλοί
 μαθητές. Το σχολείο βρισκόταν στο βυθό
 της Θάλασσας και η πεταλούδα συμμε-
 τείχε από πάνω από την επιφάνεια της
 Θάλασσας μαζί με άλλα πετούμενα ζώακια

και έντομα, όπως μια μελισσούλα, μια
καρακάζα και άλλα πουλάκια. Είχαν
δημιουργήσει μια κατασκευή διάφανη
μέσα και έξω από το βυθό ώστε στο
συγκεκριμένο σχολείο να συμμετέχουν όλα
τα ζώα, το καθένα με τη διαφορετι-
κότητα του. Αν ήθελαν να μπουν στο βυθό
είχαν υποβρύχιο αναπνευστήρα κι αν ήθελαν

τα ψάρια να βγουν εκτός βυθού, στην
 στεριά φορούσαν αντίστοιχα αναπνευστήρα
 οξυγόνου. Οι μέρες περνούσαν όμορφα και
 ξέγνοιαστα ώσπου ξαφνικά εμφανίστηκε ένας
 δεινόσαυρος τεράστιος και επιθετικός! Όλα
 τα ζώακια μεγάλα και μικρά τρόμαζαν πάρα
 πολύ!

5
και σου να μην έφτανε αυτό ξαφνικά
εμφανίστηκε κι ένας καρχαρίας άγριος
φοβερός και τρομερός. Έπρεπε κάτι να κάνουν
να τους αντιμετωπίσουν. Ενώθηκαν λοιπόν όλα
μαζί για να οργανώσουν ένα σχέδιο και μαζί
με τη βασίλισσα τους την κυρία Αστέρια
κατασκεύασαν μια τεράστια πανοπλία και

Έχτισαν έναν ψηλό και δυνατό πύργο
για να προσπατεύονται κάθε φορά που
το χρειάζονται. Όταν κοιμόντουσαν ο καρχα-
ρίας και ο δεινόσαυρος, τα ζώα με πολύ
κόπο έφτιαξαν την πανοπλία και τον πύργο

και κρύφτηκαν εκεί όταν ο κίνδυνος
 πλησίαζε. Όταν επέστρεψαν στο σπίτι
 τους ^{και το είπαν στις μαμάδες τους} η μαμά του καβουριού είχε μια
 ιδέα να έφτιαχναν κι ένα τεράστιο
 δίχτυ για να παγιδεύσουν τον δεινόσαυρο
 και τον καρχαρία. Την επόμενη μέρα
 στο σχολείο εμφανίστηκαν ο καρχαρίας

και ο δεινόσαυρος και ο μικρός
μπαρμπούνις παρατήρησε ότι ο
δεινόσαυρος είχε ένα τέρεστιο καρφί στο
πόδι του και έβγαζε λίγο αίμα και
πονούσε. Ο καρχαρίας προσπάθησε να

Επικοινωνήσει με τα άλλα ζώα για να
ζητήσει τη βοήθειά τους για τον
φιλο του τον δεινόσαυρο αλλά τα ζώα
μόλις τους είδαν κατατρόμαξαν και
έφυγαν. Τότε η πεταλούδα η χρυσαλίδα
κατάλαβε ότι δεν ήρθαν για να επιτεθούν

αλλά για να ζητήσουν βοήθεια.
 και ότι οι κραυγές που έβγαζε ο δελ-
 νόσαυρος ήταν κραυγές πόνου και
 όχι επιθετικής διάθεσης. Τα ζώα
 συζητήσαν, μεταξύ τους και αποφάσισαν.

να βοηθήσουν; Ήρθαν οι γιατροί
του βυθού, το χταπόδι και ο ιηπόκα-
μπος, μαγεύτηκαν και άλλοι καρχαρίες
και όλοι μαζί κατάφεραν με ένα σχοινί
κι ένα δίχτυ να βγάλουν το καρφί
από το πόδι του δεινόσαυρου.
Στο τέλος έγιναν φίλοι όλοι μαζί

Ήλπιζαν συγγνώμη που τους τρόμα-
 ξαν και τους ευχαρίστησαν πολύ που
 τους βοήθησαν. Πήγαν στην παιδική
 χαρά του θυθού και έπαιζαν όλοι μαζί
 και ο δεινόσαυρος τους άφησε να κάνουν
 τσουλήθρα στην ουρά του. Έχτιδαν

στην αμμουδιά ένα τεράστιο κάστρο
 κι επειδή πείνασαν παρήγγειλαν 98
 πιτσές για να χορτάσουν, έκαναν κανό
 και χειροτεχνίες. Οι μέρες περνούσαν
 όμορφα και σέβονταν ο ένας τη διαφορε-
 τικότητα του άλλου, όταν ξαφνικά

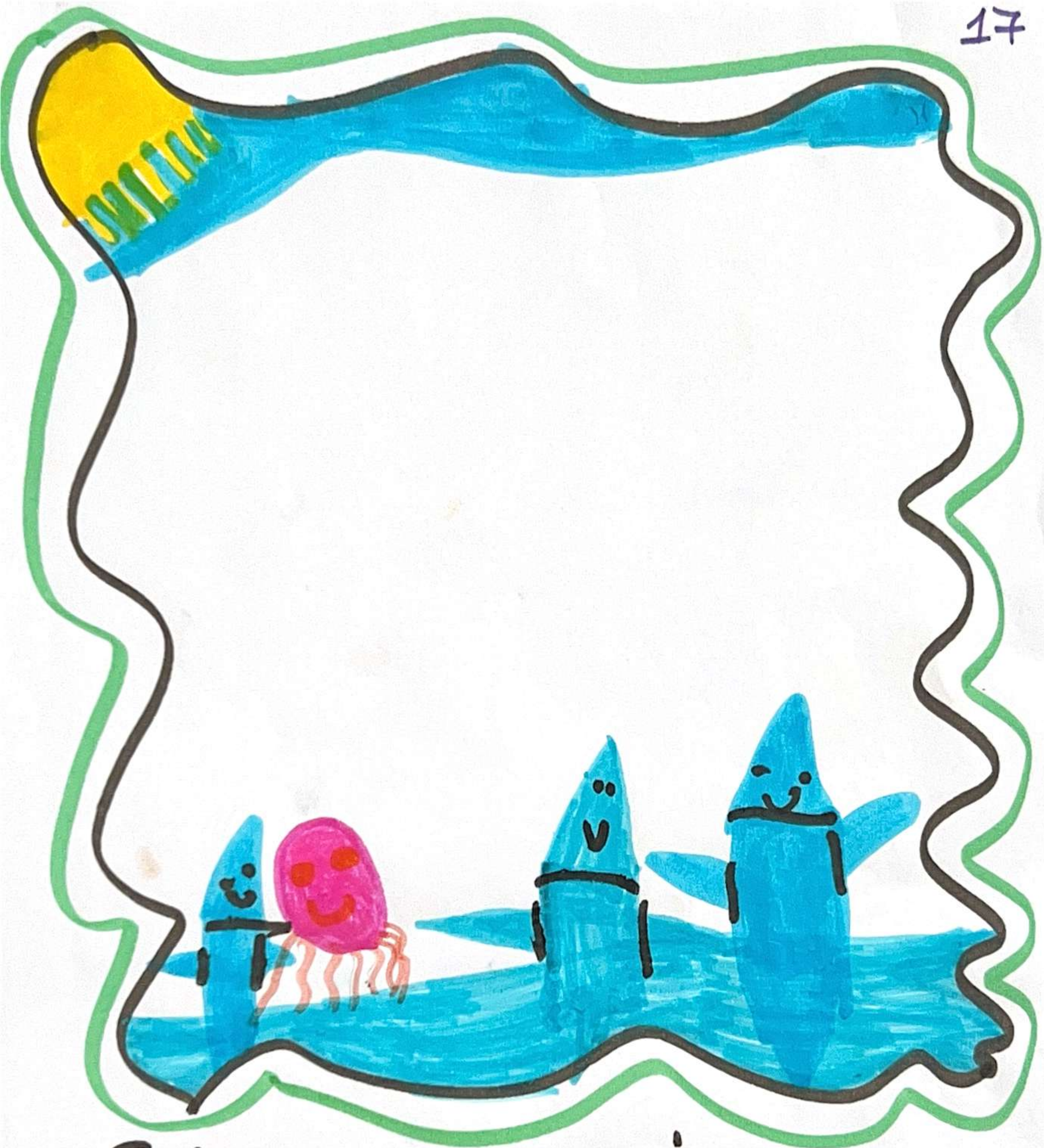
Εμφανίστηκε ένα τέρας κόκκινο
 ψάρι να τρώει τα νερά του βυθού
 Αυτό το ψάρι άρχισε να γκρεμίζει, να
 μουγκρίζει και γύρω γύρω να σφυρίζει!
 "Θα σας φάω, θα σας φάω, μεζεδάκια
 του βυθού με κρεμμύδι και σκορδάκι

μπακαλιάρη και σιφάδο του ροφού.
 το σχομάκι μου θα χερμίζω και όλους
^{σας} θα σας διαλύσω"! Ευτυχώς ο καρχα-
 ρίας και οι φίλοι του οι άλλοι καρχαρίες
 βοήθησαν και προστάτεψαν την παρέα του
 βυθού και έδιωξαν το κόκκινο ψάρι μακριά.

Σε αν καμιά φορά συναντήσετε έναν
 καρχαρία παρέα με έναν δεινόσαυρο, ή
 ένα μπαρμπούνι παρέα με μία πεταλούδα,
 κάπου εκεί κοντά βρίσκεται και το υπέροχο
 σχολείο του βυθού. Μέχρι την εύρεση του
 κρυμένου θησαυρού και την επιστροφή του κόκκινου
 ψαριού...

... Έζησαν αυτοί καλά
κι εγείς καλύτερα....

